

“मीठे बच्चे- तिम्रो यो नयाँ वृक्ष धेरै मीठो छ, यस मीठो वृक्षलाई नै कीरा लाग्छ, कीरालाई समाप्त गर्ने दबाई हो मनमनाभव ।”

प्रश्न:- सम्मान साथ पास (पास विद् अनर) हुने विद्यार्थीको निशानी के हुन्छ ?

उत्तर:- उनीहरूले केवल एउटा विषयमा मात्र होइन, सबै विषयमा पूरा ध्यान दिन्छन् । स्थूल सेवाको विषय पनि राम्रो हो, धेरैलाई सुख मिल्छ, यसबाट पनि नम्बर जम्मा हुन्छ तर साथ-साथै ज्ञान पनि हुनुपर्छ भने चलन पनि राम्रो हुनुपर्छ । दैवी गुणहरूमा पूरा ध्यान रहोस् । ज्ञान योग पूरा होस् तब सम्मान साथ पास हुन सक्नेछौ ।

गीत:- न वह हमसे जुदा होंगे...

ओम् शान्ति । बच्चाहरूले के सुन्यौ ? बच्चाहरूको दिल कोसँग लागेको छ ? गाइडसँग । गाइडले के-के देखाउनुहुन्छ ? स्वर्गमा जाने गेट देखाउनुहुन्छ । बच्चाहरूलाई नाम पनि दिनुभएको छ स्वर्ग जाने मार्ग (गेट वे टु हेवन) । स्वर्गको ढोका कहिले खुल्छ ? अहिले त नर्क (हेल) हो नि । हेवनको ढोका कसले खोल्छ र कहिले ? यो तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ । तिमीलाई सदा खुशी रहन्छ । स्वर्गमा जाने मार्ग तिमीले जान्दछौ । मेला प्रदर्शनीद्वारा तिमीले यो देखाउँछौ, मानिसहरू स्वर्गको ढोकामा कसरी जान सक्छन् । चित्र त तिमीले धेरै बनाएका छौ । बाबाले सोध्नुहुन्छ- यी सबै चित्रहरूमा कुन चाहिँ चित्र यस्तो छ जसबाट हामी कसैलाई पनि स्वर्ग जाने मार्ग यो हो भनी सम्झाउन सक्छौ ? गोला (सृष्टि चक्र) को चित्रद्वारा स्वर्ग जाने गेट सिद्ध हुन्छ । यो नै ठीक छ । माथि एक तर्फ नर्कको गेट छ, अर्को तर्फ स्वर्गको गेट छ । बिल्कुल स्पष्ट छ । यहाँबाट सबै आत्माहरू शान्तिधाम भाग्छन् फेरि स्वर्गमा आउँछन् । यो गेट हो । सारा चक्रलाई पनि गेट भनिदैन । माथि जहाँ संगम देखाइएको छ त्यो हो पूरा गेट, जसबाट आत्माहरू निक्लन्छन् फेरि नयाँ दुनियाँमा आउँछन् । बाँकी सबै शान्तिधाममा रहन्छन् । सुईले देखाउँछ- यो नर्क हो, त्यो स्वर्ग हो । यो सबैभन्दा राम्रो फस्टक्लास सम्झाउने चित्र हो । बिल्कुल स्पष्ट छ स्वर्ग जाने मार्ग (गेट वे टु हेवन) । यो बुझिले सम्भनुपर्ने कुरा हो नि । अनेक धर्मको विनाश र एक धर्मको स्थापना भइरहेको छ । तिमी जान्दछौ- हामी सुखधाममा जान्छौ, बाँकी सबै शान्तिधाममा जानेछन् । गेट त बडो स्पष्ट छ । यो गोला नै मुख्य चित्र हो । यसमा नर्कको द्वार, स्वर्गको द्वार बिल्कुल स्पष्ट छ । स्वर्गको द्वारमा जो कल्प पहिले गएका थिए उनीहरू नै जान्छन्, बाँकी सबै शान्ति द्वारमा जान्छन् । नर्कको द्वार बन्द भएर शान्ति र सुखको द्वार खुल्छ । सबैभन्दा फस्टक्लासको चित्र यो हो । बाबाले सधैं भन्नुहुन्छ- त्रिमूर्ति, दुई गोला र यो चक्र फस्टक्लास चित्र हुन् । जो आए पनि पहिला उनलाई यस चित्रमा स्वर्ग जाने मार्ग यो हो भनी देखाऊ । यो नर्क, यो स्वर्ग । नर्कको अब विनाश हुन्छ । मुक्तिको गेट खुल्छ । यस समयमा हामी स्वर्गमा जान्छौ बाँकी सबै शान्तिधाम जानेछन् । कति सहज छ । स्वर्गको द्वार सबै त जाँदैनन् । वहाँ त यी देवी-देवताहरूको नै राज्य थियो । तिम्रो बुद्धिमा छ स्वर्गको द्वार जानको लागि अहिले हामी लायक बनेका छौ । जति लेख्छौ पढ्छौ उति नवाब हुन्छौ, खेल्छौ डुल्छौ भने खराब हुन्छौ (लिखेंगे, पढेंगे बनेंगे नवाब, रुलेंगे, पिलेंगे तो होंगे खराब) । सबैभन्दा राम्रो चित्र यो सृष्टिचक्रको छ, बुझिले सम्भन सक्छौ एकचोटि चित्रलाई हेरेपछि फेरि बुझिले काम लिन सकिन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई सारा दिन यो ख्याल चल्नुपर्छ- कुनचाहिँ चित्र मुख्य हो जसबाट हामी राम्रोसँग सम्झाउन सक्छौ । गेट वे टु हेवन- यो अंग्रेजी अक्षर धेरै राम्रो छ । अहिले त अनेक भाषाहरू भएका छन् । हिन्दी अक्षर हिन्दुस्तानबाट निकलेको हो । हिन्दुस्तान अक्षर कुनै ठीक छैन, यसको असली नाम त भारत नै हो । भारतखण्ड भन्छन् । गल्लीहरूको नाम पो बदलिन्छ । खण्डको नाम कहाँ बदलिन्छ र । महाभारत अक्षर छ नि । सबैमा भारत नै याद आउँछ । गाउँछन् पनि, भारत हाम्रो देश हो । हिन्दू धर्म भन्नाले भाषा पनि हिन्दी बनाएका छन् । यो बेठीक छ । सत्ययुगमा सत्य नै सत्य थियो- सत्य पहिरिनु, सत्य खानु, सत्य बोल्नु । यहाँ सबै भूटा भएको छ । त्यसैले यो गेट वे टु हेवन अक्षर धेरै राम्रो छ । आउनुहोस्, हामी तपाईंलाई स्वर्ग जाने मार्ग बताउँछौ । कति भाषाहरू भएका छन् । बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई सद्गतिको श्रेष्ठ मत दिनुहुन्छ । बाबाको मतको लागि गायन छ- उनको गत मत न्यारी । तिमी बच्चाहरूलाई कति सहज मत दिनुहुन्छ । भगवान्को श्रीमतमा नै तिमी बच्चाहरूलाई चल्नु छ । डाक्टरको मतमा डाक्टर बन्छन् । भगवान्को मतले भगवान् भगवती बन्नुपर्ने हुन्छ । छ पनि भगवानुवाच, त्यसैले बाबाले भन्नुभएको थियो पहिले त

यो सिद्ध गर- भगवान् कसलाई भनिन्छ ? स्वर्गको मालिक अवश्य पनि भगवान् भगवती नै ठहरिये । ब्रह्मा त केही पनि छैन । स्वर्ग पनि यहाँ नर्क पनि यहाँ नै हुन्छ । स्वर्ग-नर्क दुवै बिल्कुल अलग छन् । मानिसहरूको बुद्धि बिल्कुल तमोप्रधान भएको छ, केही पनि बुझ्दैनन् । सत्ययुगलाई लाखौं वर्ष भनिदिएका छन् । कलियुगको लागि भन्छन् ४० हजार वर्ष अभै बाँकी छ । बिल्कुलै घोर अन्धकारमा छन् ।

अहिले तिमी बच्चाहरू जान्दछौ- बाबाले हामीलाई स्वर्गमा लैजानको लागि यस्तो गुणवान बनाउनुहुन्छ । मुख्य फिक्क नै यो राख्नु छ- हामी सतोप्रधान कसरी बनौं ? बाबाले बताउनुभएको छ- मामेकम् याद गर । हिँड्दा-डुल्दा काम काज गर्दा बुद्धिमा यो याद रहोस् । आशिक माशूकले पनि कर्म त गर्छन् नि । भक्तिमा पनि कर्म त गर्छन् नि । बुद्धिमा उनको याद रहन्छ । याद गर्नको लागि माला फेर्छन् । बाबाले पनि घरी-घरी भन्नुहुन्छ- म बाबालाई याद गर । सर्वव्यापी भन्यौ भने फेरि याद कसको गर्नेछौ ? बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- तिमी कति नास्तिक बनेका छौ । पितालाई नै जान्दैनौ । भन्दछौ पनि ओ गाड फादर । तर उहाँ को हुनुहुन्छ, यो अलिकति पनि थाहा छैन । आत्मा भन्छ ओ गाड फादर । तर आत्मा के हो, आत्मा अलग छ, उहाँलाई भनिन्छ परम आत्मा अर्थात् सुप्रीम, उच्चभन्दा उच्च सुप्रीम सोल, परम आत्मा । एक जनालाई पनि आफ्नो आत्माको ज्ञान छैन । म आत्मा हुँ, यो शरीर हो । दुई चीज त छन् नि । यो शरीर ५ तत्त्वको बनेको छ । आत्मा त अविनाशी एक बिन्दु हो । त्यो कुन चीजले बन्छ ? यति सानो बिन्दु छ, साधु-सन्त आदि कसैलाई पनि थाहा छैन । यिनले त धेरै गुरु गरे तर कसैले यो सुनाएनन्, आत्मा के हो ? परमपिता परमात्मा के हो ? यस्तो होइन केवल परमात्मालाई जान्दैनन् । आत्मालाई पनि जान्दैनन् । आत्मालाई जानेको भए त परमात्मालाई पनि भट्ट जान्ने थिए । बच्चाहरू आफूलाई जान्थे तर पितालाई जानेन भने कसरी चलन सक्छ ? तिमीले त अहिले जान्दछौ- आत्मा के हो, कहाँ रहन्छ ? डाक्टरहरू पनि यति सम्झन्छन्- त्यो सूक्ष्म छ, यी आँखाले देख्नमा आउँदैन फेरि शीशामा बन्द गरेर पनि देख्न कसरी सकिन्छ ? दुनियाँमा तिम्रो जस्तो ज्ञान अरू कसैलाई छैन । तिमी जान्दछौ- आत्मा बिन्दु हो, परमात्मा पनि बिन्दु हुनुहुन्छ । बाँकी हामी आत्माहरू पतितबाट पावन, पावनबाट पतित बन्छौं । वहाँ त पतित आत्मा रहँदैनन् । वहाँबाट सबै पावन आउँछन् फेरि पतित बन्छन् । फेरि बाबा आएर पावन बनाउनुहुन्छ । यो धेरै सहजभन्दा सहज कुरा छ । तिमीले जान्दछौ- हाम्रो आत्मा ८४ चक्र लगाएर अब तमोप्रधान बनेको छ । हामीले नै ८४ जन्म लिन्छौं । एकको कुरा छैन । बाबा भन्नुहुन्छ- मैले सम्झाउँछु यिनलाई, तिमीले पनि सुन्छौ । मैले यिनमा प्रवेश गरेको छु, यिनलाई सुनाउँछु । तिमीले पनि सुन्छौ । यो रथ हो । त्यसैले बाबाले सम्झाउनुभएको छ- नाम राख्नुपर्छ गेट वे टु हेवन । तर यसमा पनि सम्झाउनुपर्छ- सत्ययुगमा जुन देवी-देवता धर्म थियो त्यो अब प्रायः लोप भएको छ । कसैलाई थाहा छैन । क्रिश्चियन पनि पहिले सतोप्रधान थिए फेरि पुनर्जन्म लिंदा-लिंदा तमोप्रधान बन्छन् । वृक्ष पनि पुरानो अवश्य हुन्छ । यो विविध धर्महरूको वृक्ष हो । वृक्षको हिसाबले अरू सबै धर्मका पछि आउँछन् । यो ड्रामा बनि-बनाऊ छ । कसैलाई सत्ययुगमा आउने पालो त्यसै कहाँ मिल्छ र । मिल्दैन । यो त अनादि खेल बनेको छ । सत्ययुगमा एउटै आदि सनातन प्राचीन देवी-देवता धर्म थियो । अब तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ- हामी स्वर्गमा गइरहेका छौं । आत्मा भन्छ हामी तमोप्रधान छौं त्यसैले घर कसरी जान सक्छौं, स्वर्गमा कसरी जान सक्छौं ? त्यसको लागि सतोप्रधान बन्ने युक्ति पनि बाबाले बताउनुभएको छ । बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई नै पतित-पावन भन्दछन् । आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर । भगवानुवाच लेखिएको छ । यो पनि सबैले भनिरहन्छन्- क्राइस्टभन्दा यति वर्ष पहिले भारतवर्ष स्वर्ग थियो । तर कसरी बन्यो फेरि कहाँ गयो, यो कसैले जान्दैन । तिमीले त राम्रोसँग जान्दछौ । पहिले यी सबै कुरा कहाँ जान्दथ्यौ र । दुनियाँमा यो पनि कसैलाई थाहा छैन- आत्मा नै असल र खराब बन्छ । सबै आत्माहरू बच्चा हुन् । बाबालाई याद गर्छन् । बाबा सबैका माशूक हुनुहुन्छ, सबै आशिक हुन् । अहिले तिमी बच्चाहरू जान्दछौ- उहाँ माशूक आउनुभएको छ । माशूक धेरै प्यारो हुनुहुन्छ । नत्रभने सबैले उहाँलाई किन याद गर्थे ? यस्तो कुनै पनि मानिस छैन होला जसको मुखबाट परमात्माको नाम ननिक्लोस् । केवल जान्दैनन् । तिमी जान्दछौ- आत्मा अशरीरी छ । आत्माहरूको पनि पूजा हुन्छ नि । हामी जो पहिले पूज्य थियौं फेरि आफ्नै आत्मालाई पुजन थाल्यौं । पहिलेको जन्ममा ब्राह्मण कुलमा जन्म लिएको हुन सक्छ । श्रीनाथलाई भोग लाग्छ, खान त पुजारीहरूले खान्छन् । यो सबै भक्तिमार्ग हो ।

तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाउनु छ— स्वर्गको ढोका खोल्नेवाला बाबा हुनुहुन्छ । तर कसरी खोल्ने, कसरी सम्झाउने ? भगवानुवाच छ भने अवश्य पनि शरीरद्वारा उवाच होला नि । आत्माले नै शरीरद्वारा बोल्छ, सुन्छ । यो बाबाले विस्तारमा बताउनुहुन्छ । बीज र वृक्ष छ । तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— यो नयाँ वृक्ष हो । विस्तारै-विस्तारै फेरि वृद्धि हुँदै जान्छ । तिम्रो यो नयाँ वृक्षलाई कीरा पनि धेरै लाग्छ किनकि यो नयाँ वृक्ष धेरै मीठो छ । मीठो वृक्षलाई नै कीरा आदि केही न केही लाग्छ फेरि दबाई हालिन्छ । बाबाले पनि मनमनाभवको दबाई धेरै राम्रो दिनुभएको छ । मनमनाभव नहुनाले कीराले खाइदिन्छ । कीरा लागेको चीज के काममा आउँछ । त्यसलाई त फाल्ने गरिन्छ । कहाँ उच्च पद कहाँ नीच पद । फरक त हुन्छ नि । प्यारा बच्चाहरूलाई सम्झाइरहनुहुन्छ— धेरै प्यारो बन । कसैसँग पनि नुनपानी नबन, क्षीरखण्ड बन । वहाँ बाघ र बाख्रो पनि क्षीरखण्ड रहन्छन् । त्यसैले बच्चाहरूलाई पनि क्षीरखण्ड बन्नुपर्छ । तर कसैको तकदिरमा नै छैन भने उनीहरूले पुरुषार्थ पनि के गरुन् ! फेल हुन्छन् । टिचरले त पढाउँछन् तकदिर उच्च बनाउन । टिचरले पढाउन त सबैलाई पढाउँछन् । फरक पनि तिमीले देख्छौ । विद्यार्थीले क्लासमा जान्न सक्छन्, को कुन विषयमा होशियार छ । यहाँ पनि यस्तै छ । स्थूल सेवाको पनि विषय त छ नि । जसरी भण्डारी छिन्, धेरैलाई सुख मिल्छ, सबैले कति याद गर्छन् । यो त ठीक छ, यस विषयमा पनि नम्बर मिल्छ । तर पास विद अनर हुनको लागि केवल एक विषयमा मात्र होइन, सबै विषयहरूमा पूरा ध्यान दिनु छ । ज्ञान पनि चाहिन्छ, चलन पनि यस्तो चाहिन्छ, दैवी गुण पनि चाहिन्छ । ध्यान दिनु राम्रो हो । भण्डारीको पासमा पनि कोही आउँछ भने भनून्, मनमनाभव । शिवबाबालाई याद गर्नु भने विकर्म विनाश हुन्छ र तिमी स्वर्गको मालिक बन्छौ । बाबालाई याद गर्दै अरूलाई पनि परिचय दिदै गरुन् । ज्ञान र योग चाहिन्छ । धेरै सहज छ । मुख्य कुरा नै यो छ । अन्धाहरूको लट्टी बन्नु छ । प्रदर्शनीमा पनि कसैलाई लैजाऊ, भन हामी तपाईंलाई स्वर्गको गेट देखाउँछौ । यो नर्क हो, त्यो स्वर्ग हो । बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर, पवित्र बन्नु भने तिमी पवित्र दुनियाँको मालिक बन्नेछौ । मनमनाभव । हुबहु तिमीलाई गीता सुनाउनुहुन्छ यसैले बाबाले चित्र बनाउनुभएको छ— गीताको भगवान् को ? स्वर्गको गेट कसले खोल्छ ? शिवबाबाले खोल्नुहुन्छ । कृष्णले त्यहाँबाट पार गर्छन्, त्यसैले फेरि नाम राखिदिएका छन् कृष्णको । मुख्य चित्र छन् नै दुईवटा । बाँकी त विस्तार हो । बच्चाहरूलाई धेरै मीठो बन्नु छ । प्यारले कुरा गर्नु छ । मनसा, वाचा, कर्मणा सबैलाई सुख दिनु छ । हेर, भण्डारीले सबैलाई खुशी पार्छिन् त्यसैले उनको लागि सौगात पनि लिएर आउँछन् । यो पनि विषय हो नि । आएर सौगात दिन्छन्, उनले भन्छिन् मैले तपाईंबाट किन लिने, फेरि तपाईंको याद आउँछ । शिवबाबाको भण्डाराबाट मिल्यो भने मलाई शिवबाबाको याद रहन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) आफ्नो उच्च तकदिर बनाउनको लागि आपसमा धेरै-धेरै क्षीरखण्ड, मीठो भएर रहनु छ, कहिल्यै पनि नुनपानी हुनु छैन । सबै विषयहरूमा पूरा ध्यान दिनु छ ।
- २) सद्गतिको लागि बाबाको जुन श्रेष्ठ मत मिलेको छ, त्यसमा चल्नु छ र सबैलाई श्रेष्ठ मत नै सुनाउनु छ । स्वर्गमा जाने मार्ग देखाउनु छ ।

वरदानः— हरेक शक्ति रूपी भुजालाई अर्डर प्रमाण चलाउनेवाला मास्टर रचयिता भव

कर्म शुरू गर्नुभन्दा पहिले जस्तो कर्म त्यस्तै शक्तिको आह्वान गर । मालिक बनेर अर्डर गर किनकि यी सर्वशक्तिहरू तिम्रो भुजा समान हुन्, तिम्रो भुजाले तिम्रो अर्डर विना केही गर्न सक्दैन । अर्डर गर— सहन शक्ति कार्य सफल गर । अब हेर सफलता अवश्य हुनेछ तर अर्डर गर्नुको सट्टा डराउँछौ— गर्न सक्छु वा सकिदैन । यस प्रकारको डर छ भने अर्डर चल्न सक्दैन यसैले मास्टर रचयिता बनेर हरेक शक्तिलाई अर्डर प्रमाण चलाउनको लागि निर्भय बन ।

स्लोगनः— सहारादाता बाबालाई प्रत्यक्ष गरेर सबैलाई सुख-शान्तिको अनुभूति गराऊ ।